

عنوان مقاله:

سطوح بهینه زادمایه جهت ارزیابی مقاومت به نماتد مولد گره ریشه چغندر قند در شرایط گلخانه

محل انتشار:

دوفصلنامه چغندر قند، دوره 30، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

منصوره باکویی - دانشجوی دکتری گروه بیماری شناسی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

سید باقر محمودی - دانشیار موسسه تحقیقات چغندر قند

ابراهیم پورجم - استاد گروه بیماری شناسی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

ناصر صفایی - دانشیار گروه بیماری شناسی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

چغندر قند یکی از گیاهان میزبان گونه‌های مختلف نماتد مولد گره ریشه است. در این مطالعه، ابتدا تاثیر شش سطح زادمایه 250+250، 500، 250+500، 750، 500+500 و تعداد 1000 لارو سن دوم *Meloidogyne javanica* در 450 سانتی‌متر مکعب خاک، روی رقم حساس جلگه بررسی شد. نتایج نشان داد که تمامی سطوح زادمایه قادر به آلوده کردن بوته‌های چغندر قند بودند و از نظر تعداد گره‌های حاصل از مایه‌زنی طی یک یا دو نوبت، اختلاف آماری وجود نداشت. بنابراین، 500 لارو سن دوم نماتد مولد گره ریشه کمترین سطح زادمایه است که قادر به آلوده کردن چغندر قند در شرایط گلخانه می‌باشد. در آزمایش دوم تیمار مطلوب، بر روی دو رقم جلگه (حساس به نماتد مولد گره ریشه) و پائولتا (رقم تجاری مقاوم به نماتد سیستی چغندر قند) و هفت خانواده نیمه‌خواه‌ری که از یک جمعیت (SB33) مقاوم به نماتد مولد گره ریشه منشأ گرفته بودند مایه‌زنی شدند تا عمومی بودن تیمار مناسب غربال‌گری، بررسی شود. تعداد گره‌های تشکیل شده روی ریشه ملاک ارزیابی مقاومت بود. بر اساس نتایج حاصله رقم جلگه با میانگین گره بالای 100 عدد جزو گیاهان حساس و هفت خانواده نیمه‌خواه‌ری جمعیت SB33 با میانگین تعداد گره کمتر از یک، جزو گیاهان مقاوم دسته‌بندی شدند. رقم تجاری پائولتا که به نماتد سیستی چغندر قند مقاوم بود به نماتد مولد گره ریشه حساسیت بالایی داشت.

کلمات کلیدی:

چغندر قند، سطح بهینه زادمایه، مقاومت، نماتد مولد گره ریشه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/943864>

